

සාරම්භ ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි ක්‍රෙලෝකය ප්‍රදීපායමානවූ ගෝතමගොත්‍රයෙහි උපන්තාවූකිලෝගුරු සමයක්සම්බුදුරජානන්වහන්සේ එක්සමයෙක්හි සැවැත්නුවර නිසා ජෙනවන මහවිහාරයෙහි වැඩවසනසේක. මුසාවාද ශික්ෂාපදය අරභයා මේ ජාතකය වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යතහොත්

නාමගොත්‍රයෙන් අප්‍රසිඛවූ එක්තරා හික්ෂු කෙණෙකුන්වහන්සේ ලජ්ජා ප්‍රියසිලිවූ සෙසුහික්ෂුන්වහන්සේට ජාතිකුල ප්‍රදේශාදීන් සටා ආක්‍රොශ දොඩනසේක. බණිනසේක. එසේ උන්වහන්සේ කියන්නාවූ වචනය සෙසු සබ්බසරුන්වහන්සේ අසා එපවත් බුදුන්ට දන්වූ සේක. බුදුහු ඒ හික්ෂුන්වහන්සේ ගෙන්වා සැබෑද මහණ ලජ්ජාප්‍රියසිලි හික්ෂුන්වහන්සේ විසින්ම සැබවයි සවාමීනි දන්වූකල්හි එමබල මහණ පරුෂ වචනය නම් මනුෂ්‍යයන්ට තබා තිරිසනුන්ටත් අප්‍රිය දෙයකැයි වදාරා මේ ජාතක ධම්මදේශනාව දක්වා වදාළසේක.

මෙහි පූච්ඡරාව හා අපර කථාව නන්දවිශාල ජාතකයෙහි කී පරිද්දෙන් දන්නේය. මේ ජාතකයෙහි වනාහි අපමහබෝසතානෝ ගජධාර දේශයෙහි තක්සලා නුවර එක්තරා බමුණෙකුගේ නමින් සාරම්භ නම් වෘෂභ රාජයෙක්ව උපන්නහයි සච්ඤයන්වහන්සේ මෙසේ ඉකුත්වත් ගෙණහැර දක්වා වදාරා ඒ හික්ෂුන්වහන්සේට ධම්මදේශනාකොට වදාරණසේක එමබල මහණ ප්‍රිය වචනයන් සියල්ලන්ටම කියයුතුය මුසාවාද පිසුනාවාවා එරූණාවාව සම්ඵප්‍රලාපාදිවූ දුභීෂිත තෙපුල් කියන්නාවූ සක්‍රයෝ ඉහලෝකයෙහිත් පර ලෝකයෙහිත් දෙකින්ම පශ්‍යවන්නාපයට පැමිණ බොහෝ අනභි වෘද්ධියට පැමිණෙන්නාහයි වදාරා අනෝකාකාරයෙන් දුභීෂිත වචනයෙහි ආදීනව දක්වා ධම්මදේශනාකොට වදාළසේක.

එසමයෙහි බ්‍රාහ්මණයානම් දූන් මේ ධම්මාණ්ඩාගාරික ආනන්ද ස්ථවිරයෝය, එසමයෙහි බැමිණි නම් දූන් මෙකල්හි උපුල්වත් මෙහෙනිතිය, නමින් සාරම්භ නම් වූ වෘෂභ රාජ නම් දූන් බුදු වූ මම්ම වේදියි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.